

L'ORONETA*

Tic-tac, tic-tac, fa el rellotge...
cau una fulla de cada roser.
L'oroneta emprèn la volada
i m'ha dit:-Tornaré!

Ara fuig amb altres companyes
al país on el sol
tot l'hivern és més clar.

Tornarà quan els arbres rebrotin
i a la meva teulada
el seu niu reparà.

Fins que un altre tic-tac me la torni,
com l'hauré d'enyorar.

JOANA RASPALL

EL PEIX I L'ORENETA

El peix voldria volar
cel amunt, com l'oreneta:

–Veig el cel tan gran i clar
que la mar em sembla estreta.

–Tens l'aigua ben transparent...

–Més ho és l'aire que respires.
Jo no veig el sol ixent
i tu cada dia el mires.

–Tu veus nacres irisats,
coralls i perles polides.
Som en dos mons separats;
són diferents nostres vides.

–Tu tens l'ala lliure i neta.

–Tu, l'escata de colors;
peix, no siguis envejós!

–M'agrades tant, oreneta!

–Doncs si treus cada matí
el capet fora de l'ona,
ens mirarem una estona.
També m'agrades a mi!

JOANA RASPALL

* Variant dialectal d'oreneta